

عنوان مقاله:

رویکرد پایداری و توسعه پایدار در طراحی مجتمع های تجاری - تفریحی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی نوین (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پریسا جهانگیری منش - دانشجوی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، گروه معماری، دزفول، ایران

مهنوش محمودی - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول، گروه معماری، دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

عدم توجه کافی به جاذبه های گردشگری و تجاری ارزش آفرینی اندک و جدایی فرهنگی از آنها زمینه پژوهش در این باره را فراهم آورده است. ارایه راهکار معماری در کنار فرهنگ سازی کمکی برای بهبود وضعیت اقتصادی فعلی به نظر می رسد. برای نیل به هدف به روش مطالعه کتابخانه ای، میدانی و بررسی کیفی راهبردهای افزایش آمار گردشگر و پیوست فرهنگی با طراحی نمادین مجتمع های تجاری با رویکرد معماری پایدار پیشنهاد گردید. با لحاظ نمودن مفاهیم نهفته در طراحی مراکز تجاری و راهکارهای معماری پایدار از جمله استفاده موثر از نور خورشید با سیستم فتوولتاییک، انتخاب مصالح با ظرفیت حرارتی مناسب راهکارهای دستیابی به مراکز تجاری نمادین برای ارتقا گردشگر، رونق اقتصادی صورت کاربردی به دست آمد که تعمیم آنها در بهبود زندگی در منطقه موثر خواهند بود. پایداری اجتماعی در ارتباط مستقیم با انسان ها و آداب اجتماعی آنهاست. فضاهای فرهنگی به دلیل ارتباط تنگاتنگ با اقشار مختلف مردم ناگزیر از برخورداری از پایداری اجتماعی است. هدف پژوهش حاضر، دستیابی به اصول پایداری اجتماعی و اقتصادی در طراحی بهینه فضاهای تجاری است. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی بر مبنای بررسی مفاهیم و عوامل پایداری اجتماعی تاثیرگذار در طراحی مراکز تجاری جهت طراحی مجتمع تجاری با رویکرد پایداری اجتماعی در آن می پردازد. در اصل مقاله با بررسی محورهای اساسی پایداری اجتماعی در معماری با مطالعه موردی بررسی و ارایه می شود. نتایج تحقیق بیانگر تشکیل مراکز تجاری مناسب با بهره گیری از محورهای سه گانه پایداری اجتماعی، شناخت کاربران و زمینه پروژه و بازتاب نیازهای آنان در طراحی این مراکز می باشد.

کلمات کلیدی:

پایداری، پایداری اجتماعی، طراحی معماری، مراکز تجاری، اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/609334>

